

en Aarrække. Det er mig bekendt, at det har ganske vidunderlige finansielle Virkninger. Før 1913 var Indtægten af Fængselsvæsenet 67 000 Kr., i Fjor var det 1 028 000 Kr. Jeg ved, at det ærede Medlem vil sige, at vi ikke udelukkende skal lægge Vægt paa at tjene Penge, men paa, at Arbejdet udføres ved Haandkraft. Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at for Øjeblikket er 70 Fanger beskæftiget med med Haanden at lave Kurver, 35 ved Haandvæve — og der forberedes Opstilling af yderligere 20 Haandvæve —, 30 er beskæftiget med Trykning med smaa Haandpresser, 65 med Fremstilling af simple Kurve og lignende, 110 med Legetøj og andet underordnet Arbejde, som giver et meget ringe Udbytte. Jeg tror, at det, der var Socialdemokratiets Forudsætning, den Gang Ordningen blev foreslaaet, er nøjagtigt og loyalt opfyldt fra alle Sider. Det ærede Medlem sagde noget, der baade bedrøvede og overraskede mig, nemlig at det, der kom fra Fængselsvæsenet, var meget daarligt, saa det undertiden havde været nødvendigt at reparere det straks efter Modtagelsen. Nu har jeg været Justitsminister i noget over to Aar, og der er ikke kommet en eneste Klage til mig over det. De Statsinstitutioner, som har modtaget saadanne Ting og har forsømt deres Pligt til at reklamere, burde have en meget stærk Reprimande derfor. Jeg vil derfor bede det ærede Medlem oplyse noget konkret, saa vi kan faa Statsinstitutionerne til at gøre Indsigelse, hvis Varerne er daarlige. Jeg takker i øvrigt det ærede Medlem Hr. Simonsen, fordi han er kommet ind paa Spørgsmaalet, der er meget vigtigt og vanskeligt. Jeg kan egentlig ikke se, hvordan man kan faa en ideel Løsning af det. Paa den ene Side er der Hensynet til Konkurrencen overfor de frie Arbejdere og paa den anden Side Hensynet til Fangerne. Jeg er glad ved det ærede Medlem Hr. Hans Nielsens Udtalelse i Gaar om, at han — altsaa i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Simonsen — finder, at det er heldigt, at Fangerne arbejder mere end 8 Timer. Jeg tror ogsaa, at man ikke skal sætte disse ulykkelige Mennesker paa Ration; lad dem have Lov til at arbejde saa meget, de vil; det er deres eneste Fornøjelse. Jeg er ikke stemt for 8 Timers Arbejdsdagen udenfor Straffeanstalterne, jeg finder, at den er en Uting, men det er fuldstændig forkasteligt at indføre den i Fængslerne.

Det ærede Medlem Hr. Andreasen om-

talte International Assurancekompagni og andre Forsikringsselskaber og var noget utilfreds med, at Justitsministeriet ikke havde nedsat en Kommission til Undersøgelse af disse Selskabers Forhold. Jeg er glad ved somme Tider at faa Dadel, fordi jeg ikke nedsætter tilstrækkelig mange Kommissio-ner, ellers faar jeg Dadel, fordi jeg nedsætter for mange. Grunden til, at der ikke er nedsat nogen Kommission, er, at vi ikke har modtaget nogen Indstilling fra Likvidationsudvalget i de paagældende Selskaber derom. Det ærede Medlem vil maaske sige, at Mindretallet ogsaa har Ret, og det er rigtigt, men det maa gaa den Vej, Loven foreskriver, og henvende sig til Politiet, Statsadvokaten og Rigsadvokaten, men den Vej er det ikke gaaet, uagtet jeg har tilraadet det; Administrationen maa dog have en Indstilling fra Likvidationsudvalget. Jeg antager i øvrigt, at Handelsministeren senere vil komme ind paa Forholdet, og skal derfor kun sige dette.

Det ærede Medlem Hr. Andreasen var kort inde paa et Spørgsmaal om, hvordan det gik med Straffelovskommissionen. Jeg er af samme Anskuelse som det ærede Medlem, nemlig at den nuværende Straffelov paa mange Maader er umenneskelig streng. Reglerne om Gentagelsesstraf ved Tyverier er efter min Mening umenneskelige; at f. Eks. den, der begaar et Indbrudstyveri, selv om det er sket under de mildeste Former, ikke kan undgaa 8 Maaneders Forbedringshus, er absolut ikke tidssvarende. Ogsaa Straffen for anden Gang begaaet Tyveri er alt for streng. Jeg haaber, at disse Regler selvfølgelig bliver forandret. Efter de Oplysninger, jeg har faaet, ser det ud til, at Kommissionen vil kunne afslutte sit Arbejde i Begyndelsen af 1923. Hvornaar man saa i Ministeriet kan blive færdig, tør jeg ikke paa det nuværende Tidspunkt sige noget om, for jeg ved ikke, hvilken Enighed der bliver i Kommissionen, men jeg kan forsikre det ærede Medlem Hr. Andreasen, at jeg følger ogsaa denne Sag med spændt Opmærksomhed. Jeg bliver daglig opmærksom paa den, idet man kun kan raade Bod paa de Skavanker, der findes, gennem Benaadningsinstitutet. Omvendt er der andre Straffe, der er meningsløst milde. Saaledes er det meningsløst, saa milde Reglerne er med Hensyn til alle Voldssager eller Forbrydelser mod Kvinder, og jeg haaber, at man her i Straffeloven vil komme til et Standpunkt, der svarer til den Opfattelse, der nu almindeligvis hyldes rundt omkring i Verden.